

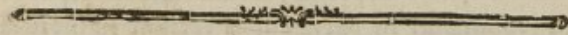
**Bonaventura Boulay, François -
candidat / Botentuit Langlois,
Pierre-Mathurin - président. - De Radii
superioris extremitatis dimotione in
infantibus frequentiori**

1787.

***Paris : Typis Michaelis Lambert,
Regii Chirurgiae Collegii
necnon Academiae Typographi,
viâ Cithareâ,
Cote : ms 2346, n°20***

D. O. M.

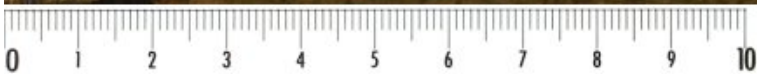

DISSERTATIO
ANATOMICO-CHIRURGICA

DE Radium superioris extremitatis dimotione in infantibus frequentiori.

FRACTURIS sæpiùs quàm luxationibus laborare pueros constat; ab hoc tamen morbo non prorsùs immunes sunt. Frequentissima enim, eâ ætate, Radium superioris extremitatis dimotio: de quâ

A

dicere cùm aggrediamur, partium anatomen breviter præmit-
temus.

EX ANATOMIA.

In inferiori humeri extremitate, anteriùs & posteriùs paululùm complanatâ, quatuor apophyses reperiuntur: duæ longiùs à se remotæ, articuloque nihil inservientes condyli dicuntur, externus alter, alter verò internus. Inter hos condylos prominet internè cochlea, externè parvum humeri caput: illa cubito, hoc Radio respondet, utrumque cartilagine obducitur.

Radii superior extremitas in caput definit, cùs summitas leviter excavatur, dùm in periphæriâ cylindrico terminatur ambitu, internè & posteriùs magis prominenti; sustentatur collo brevi, versùs exteriora parùm incurvato: cartilagine undique levigatur, & summitate depressâ parvum humeri caput recipit, dùm ambitu prominenti in parvâ cubiti cavitate sigmoïdeâ recipitur.

Vario ligamentorum apparatu radius in suâ sede continetur; in hoc enim valdè complicato articulo alia communia sunt, alia propria, & quatuor recensentur, nempe capsulare, lateralia duo, & annulare, ex quibus tria tantùm aliquam cum Radio connexionem habent, capsulare scilicèt, annulare & laterale externum.

Capsulare ligamentum ossium capita latè ambit, & tria ossa communi continet articulo: tanquàm membrana coercendæ synoviae dicata considerari potest, aut veluti substratum quoddam quo ceteræ seu ligaminum seu muscutorum, fibræ commodiùs inferuntur.

Lateralia ligamenta utrinque à condylis descendunt: primò in

funiculos coacti, mox in plures fibrarum fasciculos dividuntur, explicantur, dilatantur, & ad ossa postbrachii vergunt, ita tamen ut externum non ad Radium usque protendatur, sed ligamento tantum capsulari adhæreat: hinc variis tendinibus firmiter adstringitur, & ita cum iisem connectitur, ut à quibusdam pro eorundem tendinum continuatione habitum fuerit.

Annulare ligamentum in cartilagineam ferè substantiam indurefcens, ab extremitatibus parvæ cavitatis cubiti sigmoïdeæ oriundum, ad radium transversè fertur, ejusque caput circumcingit.

Duplici motu gaudet RADIUS: nempe cum, flexo alternis & extenso post-brachio, cum cubito simul abripitur, nullus aut ferè nullus inter capitis ambitum & parvam cavitatem sigmoïdeam motus adest, sed depressum ejus caput in vicinam humeri cochleæ eminentiam decurrit: cum verò supinus pronusve circa cubitum illabatur, tùm lateralis inter os utrumque post-brachii ginglymus adest, dùm Radium caput in humeri parvo capite velut in axi rotatur.

Varii ad varios illos motus exercendos inserviunt musculi, quorum figuram, situm, compositionem, insertiones, connexionem & usum præsentis sermone, ne longius hoc programma protrahatur, exponere conabimur.

E C H I R U R G I A.

Aptè sibi respondentem ossium connexionem, ligamentorumque quibus confirmatur articulus numerum & robur attentè consideranti cuilibet difficilis admodum videbitur.

Superioris Radii extremitatis dimotio; & quidem in adultis rarissimè occurrit: in infantibus verò, cum multò debilior, remissiorque sit eorundem ligamentorum compages, cum præsertim annulare ligamentum quod ætate proveciori cartilaginis ferè naturam induit, tum laxa potiùs membrana videatur, cum tandem molliores adhuc partes numerosioribus irrorentur vasis quæ majorem iis flexibilitatem conciliant, non mirum si levi de causâ sæpiùs oriatur. Sed quid sit? Paucis ut plurimum stipatur accidentibus: ferè nulla partium deformitas, nullus tumor, dolor tolerabilis, motus adhuc plurimi exercentur: hinc facillè in errorem delapsus Chirurgus nihil adesse mali pronuntiat: Ossa proindè dimota remanent, & tunc tantùm res quæ sit agnoscitur, cum reductionis spes omnis evanuit. Licet igitur in tenui labor forsan videatur, non in vanum omninò insudavisse putabimus, si frequentem minùsque notum morbum certâ diagnosi, propriâque curatione insigniverimus.

Titubanti gressu incedens puer, seu fallente vestigio, seu ipsâ crurum debilitate sexcenties in die labitur: & sæpè ipso lapsu, aut sæpiùs etiam dum incautiùs è terrâ sublevatur, Radii superior extremitas ab humero simul & cubito dimovetur (1). Id fit autem quia promptiùs auxilium daturus adstans quilibet unam tantùm infantis manum apprehendit, eumque Radio incubitum pronò, ab humo tollit, proindè que illud os ultrà modum in naturalem pronationis sensum abripitur, ità ut inferiori extremitate depressum, cubitoque medio, quantum fieri potest, innixum, alterâ extremitatè promineat, & è suo dejiciatur arti-

(1) Idem accidit, cum strictiores induendæ sunt vestes, puerique pronò manus in manicas violentiùs, & nullâ cautelâ adhibitâ, impellitur.

culo: ac demùm extenſo, per vim illatam, annulari ligamentò,
à parvâ cubiti cavitate ſigmoïdeâ depellitur Radii capitis am-
bitus, ipſiusque caput humeri eminentiam relinquit, deindèque,
prout hùc aut illùc ièctus impulfusve dirigitur, prout plùs mi-
nùſve contrahuntur muſculi, ac tandem ex vario ligamentorum
juncturam ambientium robore, aut extùs aut anteriùs fertur,
ſed ità tamen ut à ſitu naturali parùm diſtet (1).

Levia primùm levem dimotionem comitantur ſymptomata;
nam, ſi ſupinationem excipias, æger qui parùm aliundè dolet,
omnes ferè poſt-brachii motus liberè exercere poteſt; ſed graviùs,
ſi dimota remanſerint oſſa, ingruit detrimentum. Ligamenta
enim ultrà tonum extenduntur; muſculorum mutatur directio,
vicinæque comprimuntur partes: hinc vaſorum ingurgitatio,
celluloſa telæ ab effuſis humoribus infarctio, ſynovix effuſio,
vel, imminuto motu, condensatio, concretio; ac tandem oſſa
contrà naturam conglutinantur, omniſque juncturæ intercipitur
motus. Triftius etiam quandòque minatur malum, in morbum
enim qui ſcrophulum æmulatur nonnunquam degenerat, ut
teſtatur celeberr. D. Duverney, ut nos ipſi pluriès vidimus. Ex
his patet quantopere morbum, qui neglectus tam gravis evadit,
cognitus verò nullo ferè negotio curatur, adprimè dignoſcere
conducat; ſequentibus autem ſignis ſe prodit.

Poſt ièctum, lapſum, niſumve quemlibet, aut violentiorem

(1) Hic videtur quantum celeberr. Duverney qui primus hanc luxationis
ſpeciem deſcripſit opinioni adverſemur: clariff. enim ille vir ab humero
tantùm dimoveri Radium contendit, laterali ipſius articulo integro & illaſo
remanente: ſed anatomicis cognitionibus ſtudioſè revocatis, morbi que
accidentibus, ut & oſſa reducendi modo ritè & ſedulò perpenſis, noſtra, ſi
dicere fas eſt, potior ſententia videbitur. Vid. Duverney, lib. 2. pag. 181.

6,
manus in pronationis sensum inversæ contorsionem, statim ab omni supinationis motu cautus abstinere puer; post brachium semi-flexum, manusque prona remanet: si quid ori ferre cogatur infans, carpi juncturam quàm maximè flectit, caputque inclinatur, ità ut ad manum potius demitti, quàm manus ad caput elevari videatur: si in supinationis sensum vergat manus, dolorem clamoribus prodit eò acutioribus, quò fortius aut diutius tentatur motus, hoc autem cessante, cessat dolor; noctu verò identidem vagitus edit puer, quòd nempe brachium imprudens per somnum moveat, doloresque motibus revocet. Pro certissimo igitur indicio habendum est, quòd prona semper manus, absque magno dolore supinari nequeat: nam si commemorativa revocentur signa, proindeque attendatur non sensim & per gradus subrexisse malum, sed subito post læsionem externam motus impeditos fuisse, & à scrophulo, & ab articuli infarctione, & à quolibet alio morbo peculiaris hæc Radii dimotio distinguetur.

Faultissimi ominis erit prognosis morbi qui eò tantum quòd ignoretur, gravis evadere posset, & si quod adhuc, reductà luxatione, remaneret impedimentum, non ab ipso morbo, sed à luxanti causà in viciniam quoque agente, ut putà, è contusione simultaneà nasceretur.

Ut reducatur illa Radii dimotio, puer ministræ genibus infidet, quæ brachium versùs scapulam retinet. Chirurgus alterà manu carpum, alterà superiorem post-brachii articulum apprehendit. Pollicem capiti Radii admovet, cæteris digitis cubitum amplectitur, duoque ossa premit, & dimotum Radii caput ad suam restituit sedem; quòd ut obtineat, post-brachium supinari cogit & simul flectit, ità ut ad exteriorem scapulæ summitatis partem feratur manus. Flexionis autem & supina-

7
tionis motus eodem instanti exercentur necesse est, alioquin aut fieri nequit, aut imperfecta remanet reductio. Radii caput congruenter in suum rediisse articulum dignoscitur levissimo crepitu qui digito potius quàm aure percipitur. Brevissima deindè resolutivo quovis medicamine tincta, aut nulla quandòque adhibetur fasciatio: nam, reductâ luxatione, derepentè cessat omnis dolor, & posterâ die, (sæpiùs etiam antea) liberrimos omnes articulus recuperat motus.

*HANC DISSERTATIONEM, Deo juvante, & Præside
M. PETRO-MATHURINO BOTENTUIT LANGLOIS,
Artium & Chirurgia Magistro, Scholarum Moderatore, anti-
quo Scholæ prælicæ Professore, Regiæ Chirurgorum Aca-
demie Socio, in Supremo Senatu Patrono, tueri conabitur
FRANCISCUS BONAVENTURA BOULAY, Parisiensis in
almâ Universitate Bituricensi Artium Liberalium Magister,
nuper in Parisiensi magno Nosocomio, dicto l'Hôtel-Dieu,
Chirurgus internus, Dissertationis auctor.*

*Die Sabbati 7 mensis Julii anno R. S. H. 1787, à sesqui-
secundâ post meridiem ad septimam.*

PARISIIS,
IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.
PRO ACTU PUBLICO,
ET
MAGISTERII LAUREA

Typis MICHAELIS LAMBERT, Regii Chirurgiæ
Collegii, necnon Academiæ Typographi, viâ Cythareâ.

M. DCC. LXXXVII.

